

Providență divină – Autor necunoscut

John Craig, un predicator elocvent și cutezător al Evangheliei și tovarăș al cunoscutului reformator scoțian, Knox, înaintea convertirii sale a petrecut mai mult timp în Bologna. În una dintre bibliotecile mănăstirii dominicane de acolo a găsit într-o zi o scriere a lui Calvin, marele reformator al Elveției franceze. Citirea acestui document a devenit, sub harul lui Dumnezeu, calea spre convertirea sa. Apoi, după ce recunoscuse în Biserica romano-catolică anomalii dominante, s-a ridicat curajos împotriva acestora și a început să propovăduiască învățătura despre îndreptățirea din credință.

Curând a fost prins ca eretic și dus la Roma, unde a fost condamnat la arderea pe rug. Dar în seara dinaintea zilei hotărâte execuției a murit papa în funcție și potrivit obiceiului, ușile tuturor închisorilor au fost deschise și deținuții lăsați liberi. Însă această eliberare se aplica ereticilor doar în măsura în care li se permitea să meargă numai până în fața zidurilor închisorii. Acolo erau arestați din nou. Dar în seara aceea s-a iscat o agitație mare cu ocazia aceasta, iar Craig și însoțitorii lui au reușit să scape. Dar abia intraseră, obosiți și flămânzi, într-un mic han din apropierea Romei, când o grămadă de mercenari papali deja au înconjurat casa. Călugării, vrăjmașii neînduplecați ai ereticilor, găsiseră chiar foarte curând urma fugarilor.

Când conducătorul cetei a intrat în camera de oaspeți a hanului, el a rămas pe loc ca înlemnit la vederea lui Craig. După ce l-a examinat o clipă cu priviri cercetătoare, s-a dus la el, i-a dat mâna și l-a întrebat dacă nu-și amintește că în urmă cu mai mulți ani, în Bologna, a ajutat un soldat rănit și l-a îngrijit cu dragoste; acest soldat era el. Craig își amintea cazul foarte bine, cu toate că el nu l-ar fi recunoscut în căpitan pe acel soldat.

În clipa următoare, ofițerul a scos o pungă de bani din piele, a pus-o în mâna lui Craig, uimit, și i-a șoptit la ureche:

„Ascundeți-vă înainte să vă vadă soldații. Pe însoțitorii dumneavoastră trebuie să-i arestez, dar de dragul dumneavoastră îi voi trata cât se poate de blând.” Cu aceste cuvinte l-a împins din cameră pe fostul său binefăcător printr-o ușă laterală.

Craig a fugit. După o vreme, rezerva sa de bani era pe terminate. Dar Dumnezeu Se gândea la el într-un mod minunat. Într-o zi, când complet epuizat și lipsit de orice mijloace, era afundat la marginea unei păduri, a venit un câine mare, alergând spre el, care avea în gură o pungă de bani plină. Craig a încercat să gonească animalul, dar el nu s-a lăsat respins mai înainte, până nu i-a luat punga de bani. Abia apoi s-a grăbit să plece de acolo, în salturi mari. Urmăritul a găsit în punga de bani o sumă care i-a făcut posibilă continuarea refugiului în Germania, unde a găsit o primire prietenoasă și ajutor în continuare la tovarășii de credință.